

[Forsvarsministeren.]

Det er vist tilstrækkeligt til at karakterisere, hvad man griber til for at faa noget ud af denne Diskussion.

Det ærede Medlem sagde, at det socialdemokratiske Forslag, der var udarbejdet, laa meget højere end det, der var fremsat af Regeringen. Det viser bedst, hvordan det ærede Medlem er ude af svømme paa dybt Vand. Der har overhovedet aldrig foreligget noget socialdemokratisk Forslag. Dette Arbejde er fra Begyndelsen og til dette Øjeblik ført af de to Partier i Fællesskab. Der har aldrig foreligget hverken noget socialdemokratisk eller noget radikalt Forslag i denne Sag, men Forberedelserne er fra Begyndelsen udført i Fællesskab med gensidige Forhandlinger om de paagældende Spørgsmaal. Nu kan det ærede Medlem sige, at det er ogsaa noget, jeg er nødt til at sige. Jeg overlader ganske til det høje Tings Medlemmer og Offentligheden at bedømme Værdien af de Oplysninger, jeg har fremsat, og saa Værdien af de Paastande, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel fremsatte paa Grundlag af et eller andet Hviskeri ude i Vandrehallen.

Med Hensyn til de frivillige Korps vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at naar han siger, at man har fuldkommen Kontrol med, hvem der kommer ind i Korpsene, er det ikke helt rigtigt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er saa skarpsindig, at han kan se uden paa et Menneske, hvilken politisk Opfattelse han har. Det tror jeg ikke, der er nogen, der kan. Den Kontrol kan ikke udøves, der kan ikke skabes nogen Garanti for, at saadanne Korps ikke fyldes af forskellige Elementer af den Art, jeg har nævnt, og som da selvfølgelig vil søge at udnytte dem. Saadanne Bevægelser foregaar jo ikke under store Reklamebrøl om de Fremskridt, der gøres fra Dag til Dag, det er den Slags Ting, der foregaar i dybeste Stilhed, i en saadan Stilhed, at selv det ærede Medlem Hr. Victor Pürschelsaarvaagne Øre og Øje ikke vil kunne opdage det.

Nu siger det ærede Medlem, at her slaas disse Korps brutalt ned, det er fuldkommen urimeligt at gøre dette, og den Begrundelse, jeg har givet for, at man ikke allerede har gjort det, er urimelig. Ja, det kan jeg ikke se. Den paagældende Paragraf i Afrustningsforslaget hang i og for sig ikke sammen med selve Afrustningstanken; den var en naturlig Konsekvens af Afrustningsforslaget — det indrømmer jeg —, men den var dikteret af den principielle Opfattelse, som vi stadig har: at saadanne Korps ikke bør be-

staa. Og derfor er der ikke noget som helst urimeligt eller ulogisk i vor Optræden.

Men naar det ærede Medlem saa med Harme i Stemmen og stor Højtidelighed siger, at her vil vi brutalt knægte Folks Frihed til at stille sig til Disposition for deres Land, er det jo ikke rigtigt. Det er agitatorisk Overdrivelse, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel og hans Meningsfæller har Brug for. Hvis det ærede Medlem kender det Lovforslag, Regeringen har fremsat — og det gør det ærede Medlem selvfølgelig, det ved jeg, det ærede Medlem gør —, saa ved han ogsaa, at den paagældende Paragraf i Regeringens Forslag aabner Adgang for dem, der ønsker frivillig Uddannelse til Militærtjeneste, til at melde sig, og dette er efter min Mening det afgørende. Det afgørende maa vel være, at de, der føler en indre Trang til at stille sig til Disposition for deres Land, har Adgang dertil, saaledes som Regeringen har foreslaaet det i Lovforslaget. Det afgørende er vel ikke, at man kan gaa ind i et eller andet privat Korps i en privat Uniform — det kan jeg ikke tænke mig.

Carsten Raft: Om den højtærede Forsvarsministers Betragtninger over mine Evner som Samlings-Taler ude i Landet skal jeg blot sige, at det har i nogle Aar været saadan, at man har taget meget forsigtigt paa dette Spørgsmaal, holdt Forslag tilbage, som man ellers gerne vilde fremsætte, og været meget forsigtig i sine Udtalelser af Hensyn til Sagen, men Borgfreden er forbi efter det, der nu er sket. Jeg vil i hvert Fald forbeholde mig at sige min Mening, og jeg skal nok sige den godt ude omkring i Landet.

Til det ærede Medlem Hr. Rager, der spørger, hvor vi kommer hen om 5 Aar med de Konservatives Udgifter, vil jeg sige, at det er netop Klogskaben i det konservative Forslag, at man ikke vil binde sig længere, fordi man, som Udviklingen er, ikke kan binde sig ud over 5 Aar. Og jeg synes, at man, naar man tilmed er Ordfører for et Parti, der for godt 5 Aar siden stod paa et Forslag til 18 Mill. Kr., og som nu staar paa 45 Mill. Kr., maa kunne forstaa Klogskaben i denne Handling.

Det gør mig ondt, at jeg paa et saa sent Tidspunkt maa spille Tingets Tid med en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen. Det ærede Medlem havde den Opgave at forklare sin over for mig ærerørige Udtalelse. Han gjorde det ikke. Han føjede to fuldkommen urigtige Udtalelser til, saa nu har det ærede Medlem